

MÄSTERFÖRHANDLAREN

CYNTHIA SKA SPARKAS

Konflikträdde kontorschef LARS och burdusa receptionist CYNTHIA. LARS sitter tillbakalutad i sin kontorsstol med fötterna på skrivbordet och händerna bakom huvudet, synbart obekvämt. CYNTHIA knackar på dörren.

LARS:

Välkommen in, Cynthia. Ja, nu ska vi ju prata lite, du och jag. Vi får nog stänga dörren här innan vi börjar.

Cynthia sätter sig ner framför Lars skrivbord och Lars ställer sig upp och stänger dörren efter henne. När han sätter sig ner igen försöker han lägga fötterna på bordet, men det går inte så bra. Han ger upp.

CYNTHIA:

Jahaja?

LARS: (harklar sig)

Ja, som du vet Cynthia, så har vi ju talats vid ett flertal gånger sista månaden...

CYNTHIA (avbryter)

Ja, vi jobbar ju på samma ställe. Du är min chef och sådär.

LARS:

Jomen, vi har ju haft *en viss konversation* de senaste veckorna, flera gånger. Det finns ju, som vi pratat om, en hel del arbete som behöver bli gjort under en arbetsdag och som dessvärre ofta förblir ogjort.

CYNTHIA:

Jaha?

LARS:

Ja...

CYNTHIA:

Vadå menar du?

LARS:

Jo, du har ju inte alltid gjort det som du ska... alltså, ditt arbete. Det har pågått under en *längre tid*, och vi har pratat om det här *många* gånger, och det gör att jag måste...

CYNTHIA: (som nog insett vad som är på väg att hända, avbryter)

Hahaha! Hohohohoho!

LARS:

... Ja, det kanske är roligt?... Men som sagt... Öh, vad var det jag skulle säga igen? Jo, det finns ju vissa saker som inte blir gjorda här.

CYNTHIA:

Ja, jag *vet!* Det är för jävligt. Folk borde ju göra sina jobb. Oss emellan tror jag att arbetsmoralen här är ganska låg.

LARS:

Ja, fast nu ville jag prata med dig om ditt jobb, och du vet... allt som inte blir gjort.

CYNTHIA:

Näe. Jag vet inte.

LARS:

Ja, nä... jo... men... du vet. Kommer du inte ihåg?

CYNTHIA:

Nej. Jag sade att jag inte vet.

Eller menar du listorna med saker som "måste" göras? Dem har vi pratat om.

LARS:

Ja, fast allt det måste faktiskt bli gjort: posten ska kollas dagligen, mitt schema behöver det vara ordning och reda med, fakturorna ska hanteras, och så vidare. Allt på listan. Det är viktigt att alla de sakerna görs i tid – eller åtminstone *görs*.

CYNTHIA:

Ja, fast *de* sakerna! De är ju inte *mitt* jobb!

Jag vet inte varför vi pratar om det nu? Det är ju de sakerna som jag säger till andra att göra. Som de inte gör i tid. Men ja, jag lovar, jag ska säga till dem. Vara lite hårdare.

(förställd röst: lite glad) "HOJ, här kommer jag! Med hårdhandskarna..."

Eller näe, det låter inte bra...

(förställd röst: sträng)

"Nu får ni faktiskt göra era jobb - och därmed basta!"

Så kan jag väl säga? Det blir väl bra Lars? Eller så ska jag säga:

(förställd röst: peppig)

"Nu allihop, nu ska här bli andra bullar av!"

Eller typ:

(förställd röst: hotande)

"NU har jag tagit av mig silkeshandskarna, kära medarbetare, och kommer ta i med *hårdhandskarna* när ni inte gör era jobb!"

LARS:
Jo, fast alla de där sakerna är *ditt* jobb.

CYNTHIA:
... att delegera.

LARS:
Nej, att göra.

CYNTHIA:
Nä!

LARS:
Ditt arbete här är viktigt, Cynthia. Gör du det inte, så får vi ingen glad styrelse och för att inte tala om aktieägarna...

CYNTHIA: (avbryter)
Men herregud, Lars!
Jag gör ju *allt* för andra här!
I tisdags fyllde jag på papper i kopieringsmaskinen när jag tagit det sista, och jag bar minsann din kaffekopp till diskmaskinen efter mötet i morse...

LARS: (avbryter)
Fast det där är ditt jobb också.

CYNTHIA:
I morse lät jag minsann bli att avbryta dig på mötet, även om det *enda* som du pratade om var avkastning och extern redovisning och lågkonjunktur och budget och blablabla.... Det är väl ingen som vill höra om sånt där? Bara se på alla här - *ingen*, jag säger *INGEN*, vill höra om sånt. De fattar inte orden heller. Du kan använda enklare ord.

Eller menar du då jag bytte toarulle på toan? Eller då jag torkade av kopian med trasa och vatten då jag kopierat rumpan. *Det* gjorde inte Pär, kan jag säga dig. Torka alltså.

LARS: (avbryter)
VA! VAD sade du?

CYNTHIA:
Jag vet, oss emellan, så tycker jag också att han är lite äcklig. Men jag lovar att inte berätta för honom att du sade så.

LARS:
Nej! Jag menar... det andra...

CYNTHIA:
Att jag satte i en ny toarulle på toan? Ja, det kan du tacka mig för.

LARS:
Öh... Det var inte det jag menade. Det gör väl alla efter sig. Det där om att kopiera din rumpa på kopian?

CYNTHIA:

Nä, fy fasiken Lars. Vad pervers du är! Du får absolut inte kopiorna på min rumpa. Ew. Vem är du egentligen? Seriöst, jag skulle kunna anmäla dig för det där!

“HALLÅ KONTORET! Det jobbar en pervers gubbe här!” Så skulle jag kunna säga.

LARS: (upprört)

Cynthia, förstår du inte hur olämpligt det är? Hur ohygieniskt?

CYNTHIA:

Men *alla* gör ju det!

Lars slår handen mot pannan.

LARS:

Ja, fast det *räcker ju inte* att torka av den hipp som happ. Du måste desinfektera den också ju!

CYNTHIA:

Ja, men i alla fall, så gör jag allt för alla här. Vattnar blommorna, skickar ut lönerna - man skulle faktiskt kunna säga att det är *jag* som betalar dem, sätter min kopp i diskmaskinen, håller ordning på magneterna på kylen... Ja, det hade varit svårt här utan mig.

LARS:

Jaha, jaha. Tack för att du vattnar blommorna och håller ordning på kylskåpsdörren då. Det visste jag inte.

CYNTHIA:

Ingen orsak. Jag får ju betalt för att göra det, men ändå. Det betyder mycket att bli lite uppskattad på sin arbetsplats, det är ju inte ofta som det händer.

LARS:

Nänä. Kanske inte.

CYNTHIA:

Du skulle ju till exempel kunna börja veckan med att berätta för mig allt jag är bra på. Det skulle hjälpa arbetsmoralen på det här stället. Har du sett hur den är? Folk jobbar ju knappt här. De sitter och färglägger rutor på datorn hela dagen.

LARS:

Du menar att de jobbar med excel?

CYNTHIA:

Ja, jag vet inte vad spelet heter.

Och kanske är jag lite för hård nu, men jag tycker i alla fall att de som inte gör sitt jobb inte borde få sina löner. De har ju inte betalt för att sitta och måla efter nummer!

LARS:

Ja, det är ju som sagt inte målarböcker för barn som de sitter med på datorn, men nu är det inte *andras* arbete jag ville prata med dig om...

CYNTHIA:

Men du ville ju prata om jobbet som inte blir gjort?!

Jag berättar bara för dig hur du kan få det gjort!

LARS:

Jaha. Jaså.

CYNTHIA:

Ja, egentligen borde jag få lönehöjning efter detta. Detta är ju en konsultation, eller hur? Men ja, jag kan ge dig den här gratis. Nästa gång kommer det kosta. Jag läste en hel bok om att motivera folk på jobbet förra sommaren.

LARS:

Jomen, vad bra att du har tänkt lite på att göra något annat redan. Det var faktiskt det jag ville tala med dig om. Det låter ju som att du kanske vill vidare?

CYNTHIA:

NÄHE. Jag vill *inte* vidare.

LARS: (nu desperat)

ÅH!!!!!! CYNTHIA! Jag försöker säga något till dig!

CYNTHIA: (avbryter)

Jag kan hjälpa dig Lars. Jag kan hjälpa oss ur den här skiten! Det vill du väl?

LARS:

Jo, men nu måste du lyssna...

CYNTHIA: (avbryter)

Lars, det vill jag också. Vi kan lyfta det här företaget, du och jag.

Och tänk, nu sade du något som man faktiskt kan fatta. Du gör allt så krångligt jämt och ingen fattar, men nu vet jag ju: Du *kan* säga saker så andra fattar.

För vem har hört talas om ett ord som *intäkt*?

LARS:

Fast det är ett ganska vanligt ord...

CYNTHIA (avbryter)

Eller *investering*?

LARS:

Cynthia, nu måste vi faktiskt prata om det vi ska på detta mötet.

CYNTHIA (avbryter)

SHHH SHHHHH SHHHH! Innan du fortsätter:

Kommer du ihåg julfesten? När du blev lite full och gubbsjuk... Den där handen på min rumpa...

LARS:

Vad pratar du om??

CYNTHIA:

Men Lars lille... Jag lät bli att anmäla dig då. Det har jag redan berättat för dig. Och jag är gärna tyst. Om du vill.

Cynthia gestikulerar att hon drar en dragkedja och stänger munnen. Sedan reser hon sig upp.

CYNTHIA:

Japp. Jag tackar för mig då. Säg till när du vill ha fler konsultationer. Men nästa gång kostar det. Jag tar 500 kronor i timmen - det är swish som gäller. Eller kontanter.

Cynthia lämnar rummet. Lars sitter kvar och stirrar framför sig. Säger högt för sig själv:

LARS:

Jaha. Ja, jag får väl sparka någon annan då.